

Sant Medir romà

Dc, 2/03/2011 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

Plou insistentment, a Roma, mentre Benet XVI rep els fidels en l'audiència general dels dimecres. A la catequesi el papa [parla](#) de sant Francesc de Sales, que deia "Déu és el Déu del cor humà".

Mentrestant, des de Barcelona, la meva germana mitjana m'avisava en un missatge que som a la vigília de sant Medir*. I torno als meus dies d'infància a Gràcia, i al ressò dels tambors que anunciaven el pas dels forners i pastissers a cavall carregats de caramels.

Lluny de Gràcia, sempre plou per sant Medir.

"Déu és el sol del qual fins i tot la nit és misteriosa revelació" continua el papa citant sant Francesc de Sales en la seva catequesi.

Si la nit pot revelar misteriosament Déu com a sol, també n'és revelació lluminosa i sorprenent aquesta pluja incessant del meu sant Medir romà.

** Diu la tradició que Sant Medir era un pagès cristià que va viure a començaments del segle IV a Barcelona, al voltant d'on hi ha [l'ermita](#) que porta el seu nom. Va morir màrtir durant les persecucions de l'emperador Dioclecià.*

L'any 1828 el forner Josep Vidal i Granés, del carrer Gran de Gràcia, devot de sant Medir, va fer-li una promesa: si per intercessió seva es curava d'una greu malaltia, cada any peregrinaria a l'ermita del sant el dia de la seva festa, el 3 de març. I ho faria proclamant públicament la gràcia rebuda. Un cop guarit, va complir la promesa. En pocs anys aquella peregrinació va esdevenir un romiatge en el qual participaven [moltes colles](#) del barri, i és una tradició que s'ha mantingut des d'aleshores. Les colles es desplacen a l'ermita en cavall, carro o vehicle i mentre desfilen pels carrers del barri van llançant caramels i dolços per als infants.